

DROMEN DE BAAS

De fantastische avonturen van Jack

Thirza Beaumont

DROMEN DE BAAS

Tekeningen van Eileen van Dam

Tweede druk

© 2019 tekst: Thirza Beaumont

© 2017 illustraties: Eileen van Dam

Omslag ontwerp: Thirza Beaumont

Uitgeverij Brave new Books

ISBN: 9789402163629

INHOUD

<i>Een belangrijke boodschap.....</i>	<i>7</i>
1. De eenogige bandiet	10
2. Verdwaald in Amsterdam	25
3. Het slaapkamermonster	38
4. Raadsel van de boze blikken	51
5. In de ban van de Space-invaders	69
6. Het mysterie van de vleermuizen	104
7. Droom der dromen	125
<i>Een nieuwe wereld.....</i>	<i>148</i>
<i>NAWOORD</i>	<i>153</i>

EEN BELANGRIJKE BOODSCHAP.....

Jack was helemaal nat. Zijn bruine ogen stonden wagenwijd open. Hij wilde schreeuwen, maar het geluid bleef steken in zijn keel. Hij hapte naar lucht en probeerde weer om hulp te roepen. Deze keer kwam er een kreet van angst uit zijn keel die de ramen deed trillen. Het werkte. Mike schoot hem te hulp en stelde hem gerust. Jack merkte op dat hij gewoon in zijn kamer was. Het was maar een nare droom.

Het was niet de eerste keer dat Jack badend van het zweet wakker werd door nare dromen en nachtmerries....

We zijn allemaal wel ergens bang voor. Ja zelfs jij! Iedereen is wel eens bang in het donker geweest. En iedereen heeft wel eens nare dromen of nachtmerries. De een wat vaker dan de ander. Het gebeurt jou, je vrienden en zelfs de president en de koningin.

Zo'n nare droom waarbij je denkt dat het echt is... Het is laat... het is donker, je bent alleen in de gang en opeens... BOE!!

Je bent bang dat er iemand is, maar dat is je verbeelding. Jack heeft helaas regelmatig last van nare dromen en nachtmerries.

Jack is een stoere jongen van 10 jaar die erg slim en sportief is. Hij is een echt buitenkind en vindt het leuk om te voetballen, steppen, skateboarden en BMX-en. Verder doet hij aan de vecht- en verdedigingssport pencak silat bij club Manyang.

Jack zit in groep 7 en is erg populair in de klas. Vriend en vijand denken dat hij voor niets en niemand bang is. Maar jij weet nu wel beter. Want ook al is Jack de stoerste van de klas, hij is toch regelmatig bang in het donker.

De moeder van Jack probeerde altijd uit te leggen dat hij de baas is over zijn eigen dromen.

Ze vertelde dan dat hij van tevoren over leuke dingen die hij wilde dromen kon nadenken of over welke helden hem zouden kunnen helpen. En dat wanneer hij toch een nare droom had, dat hij die helden dan kon oproepen.

Maar stoer als Jack was, vond hij dat maar onzin.

“Pfff... helden bedenken voor in mijn dromen... Ik ben geen kleuter!” zei hij dan geërgerd.

Maar toen de moeder van Jack op een onverwacht moment overleed, veranderde alles. Zijn moeder was omgekomen bij een auto-ongeluk, toen ze met Puck de kat naar de dierenarts reed voor een jaarlijkse controle

afspraak. Haar auto werd geraakt door een automobilist die niet goed had opgelet. Ook Puck had het niet overleefd. Jack woonde toen alleen nog met z'n broer Mike en hun vader in een huis dat erg groot en leeg leek zonder Puck en zijn moeder.

Jack miste ze zo erg dat hij nog meer angsten en nachtmerries kreeg. En hij voelde zich ook nog eens schuldig dat hij niet altijd wat met de tips van zijn lieve moeder had gedaan. Een van de laatste woorden die steeds in Jacks gedachten terug kwamen waren: "Jij kan je dromen de Baas blijven lieverd!"

Hij wilde het goed maken met z'n moeder en wilde toch nog iets proberen te doen met de tips en de boodschap die hij van haar had gekregen. "Ik weet dat je me gewoon wilde helpen mam. Ik hou van je!"

Was het niet te laat? Zou hij voor altijd bang blijven of zou hij toch iets met die angsten kunnen doen door de tips van zijn moeder.....?

1. DE EENOGIGE BANDIET

“Wat kunnen we nu weer doen?” vroeg Bo.

Jack, zijn broer Mike en hun vrienden Bo en Sem verveelden zich..... Ze hadden bijna alle videogames al uitgespeeld en hadden geen zin in voetbal. In het kleine stadje Molendam was er niet veel te doen voor tieners, dus was de vriendengroep uit op kattenkwaad. Ze deden belletje-trek, haalden de truc met portemonnee uit, maakten scheerschuim-kunstwerken op auto's en haalden nog veel meer kwajongenstreken uit. De truc met de portemonnee bracht ze de grootste lol. Elke keer precies aan het touwtje trekken op het moment dat een voorbijganger de portemonnee op wilde rapen... lachen.

Het leukste was dan natuurlijk als er iemand achter ze aan kwam rennen. Deze keer was het de krachtpatser van de wijk, meneer Peeters.

Sem, de oudste van de vriendengroep, werd bleek toen de woesteling op hen af kwam. “Wegwezen! Stille Buster komt op ons af!” schreeuwde hij in paniek.

Iedereen noemde meneer Peeters Stille Buster. Hij was namelijk een man van weinig woorden. Door zijn lange tong was hij waarschijnlijk bang om veel te praten, omdat

hij vaak over zijn woorden struikelde. Verder deed hij aan krachttraining. Met één hand kneep hij makkelijk twee cola blikjes kapot.

Stille Buster rende al grommend achter de vrienden aan. Het kwijl spetterde uit zijn mond. Zijn tong floepte zo nu en dan helemaal naar buiten en kwam met een grote klap tegen zijn neus aan. Net hard genoeg voor de vrienden om uit de handen te blijven van die vent. Want ook al was Stille Buster één en al spier, hij was toch nog best snel.

Uiteindelijk verloor de krachtpatser het op conditie, zodat de vrienden veilig waren. Lachen, gieren, brullen natuurlijk, maar ondertussen waren ze wel bang geweest. De vrienden hadden wel weer even genoeg actie gehad en liepen rustig naar de rand van het stadje, waar ze hun bikes hadden geparkeerd.

Onderweg had Mike de stoerste verhalen over dat hij helemaal niet bang was voor Stille Buster.

"Ik kan wel de grootste schurk aller tijden verslaan," schepte Mike op. Hun bikes stonden namelijk in de buurt van de zwaarst bewaakte gevangenis van het land.

Jack ging mee in het verhaal van Mike. "Laat die schurken maar komen en ik zal ze..."

.....KAABOEMMMM!!!!!!

Een oorverdovende knal blies de vier vrienden omver.

Overal was rook en vuur. En opeens, uit het niets, kwam hij tevoorschijn..... De PITBULL.

Hij werd zo genoemd omdat hij werelds grootste misdadiger was en al honderden tegenstanders uit de weg had laten ruimen. Hij was een echte vechtersbaas. Zijn gezicht zat vol met littekens, zelfs één door zijn linkeroog. Hierdoor noemde men hem ook wel de eenogige Bandiet.

"Hier ben ik dan!" bulderde de PITBULL. "Dus jullie kunnen mij wel verslaan hè?"

De altijd zo stoere Mike durfde bijna niets te zeggen

en stotterde. "Nee, nee, nee meneer,uhh we maakten maar een grapje."

"Laat mijn broer met rust!" schreeuwde Jack.

Hij was klein, maar niet op zijn mondje gevallen. Toch schrok Jack van zichzelf en wist niet wat hem bezielde.

"Hahaha... een klein mannetje met een grote bek. Jij bent vast Jack!"

Jack begreep niet hoe zo'n zware crimineel zijn naam wist, maar voor hij hierover kon nadenken, werd hij overvallen door koude rillingen van het gebrul van de PITBULL.

"Of wij gaan samenwerken en worden het machtigste duo van de wereld of ik vernietig jouw huis en begin met je vrienden en je broer!"

Terwijl de PITBULL die woorden uitsprak, verdween het rookgordijn van de grote ontploffing. De vrienden zagen zo'n 100 zware criminelen voor zich staan met op de achtergrond de verwoeste gevangenis. Er stonden nog enkele muren overeind waar ook de laatste schurken uit probeerden te ontsnappen.

Bo en Sem verschole zich al angstig achter Mike en Jack, maar de PITBULL had hen al snel in zijn klauwen.

"WAT WORDT HET JACK...?!"

Jack plaste bijna in zijn broek van angst en schreeuwde:

"NEE STOP! Alstublieft laat ze los. Ik... ik... ik moet even met ze overleggen, geef me de tijd."

De PITBULL liet de vrienden los, zodat ze 5 meter verderop konden overleggen. Nou ja, overleggen kon je het niet echt noemen. Ze waren in paniek en er kwam niet veel zinnigs uit hun mond. De vrienden wisten niet wat ze moesten doen.

Jack was de jongste en kleinste van het stel. Toch was hij wel altijd degene die zijn hoofd koel kon houden op momenten dat het nodig was. "Het enige wat we nu kunnen doen, is vluchten. We moeten onze ouders waarschuwen en de politie."

"Welke politie dan?" klonk Sem wanhopig. "Die schurken hebben de politie al verslagen..."

Jack bleef even stil.

"We moeten tijd winnen om een plan te bedenken," zei Jack toen onzeker. "Als ik ja zeg, rennen we naar onze fietsen, die iets verderop staan. Bo en Sem jullie horen bij de beste BMX-ers van deze stad. Ze krijgen jullie niet te pakken. Mike en ik doen ons best om jullie bij te houden!" Bo was bang, maar als beste vriend van Jack stond hij altijd achter hem. Hij moest maar vertrouwen hebben in zijn eigen BMX-kwaliteiten.

Ondertussen begon de PITBULL ongeduldig te worden en wilde een antwoord horen. Op dat moment riep Jack keihard "Ja" en renden de vrienden weg en sprongen op

hun bikes. Ze fietsten zo snel als ze konden en wisten lange tijd uit handen te blijven van de schurken.

Tot op een gegeven moment die engerds ze toch met vette motoren voorbij kwamen. Hoe die schurken zo snel aan die voertuigen kwamen, was een raadsel. De jongens